

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Indicia constantis animi, n. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595. Carnificis manu repente exiliens, neque se flammis facile permittens exuri, quasi cum Psalmista clamantem expressit. *Cor meum, & caro mea exultauerunt in Deum uiuum.* Ijs denique mortuum deslere pietas fuit qui uiuentem dum tollerent existimauere obloquium se præstare Deo. Baro de Montioye admirans innocētis constantiam, Anima mea sit, inquit, cum huius hominis anima, cohibuitque secundo tertioque conantes præcidere uiuenti funem. Neque minor in plebe admiratio. Nemo post mortem calumniosus, nemo, ut assolet, seu uoce, seu facto fuit iniurius. Consecta carnificinà corpus dissectum in partes quatuor & caput nullo acclamante ostentatum in pertica, finem posuit tragædiæ. At mansit in animis Catholicorum uiuens memoria uiri in omni genere perfecti. Nam & ingenio, & iudicio, & usu rerum præditus erat non vulgari, quæ habitus corporis decorus honestabat, tum gratia commendabat elocutionis, illustrabat perficiebatque ingens animi ardor faciendi patiendique pro Christo, & in exequendis quæ arripuerat rectæ uitæ institutis mira constantia. Hæc subiicient oculis protestatio quædam, & pauca quæ supersunt fragmenta, quæ quo tempore scripta sint cum non reperiam, seruient non incommode demonstrando vltimis quàm apte prima conuenient, quemadmodum & à primis, continuata fere serie actionum, postrema dependent. Ita igitur primum de suo uiuendi moriendique in Societate instituto decreuerat.

M. SS. G.
rardi.

Indicia con
stantis ani
mi.

XXXII. Ego *Robertus Southwellus*, coram omnipotente Deo & curia vniuersa Cælesti profiteor, affirmo, & firmissime credò (certissimis signis ab ineunte ætate, & toto præteritæ uitæ cursu persuasus, reque in Domino maturè & accuratissimè perpensa) absolutè melius mihi esse uiuere & mori in Societate *Iesu*, quàm in alio quouis ordine Religioso: longè autem melius quàm in sæculo, quacunque demum conditione uiuendum esset. Et nunc cum sim, uti spero, ab omni sinistro animi motu liber, accensus etiam desiderio salutis æternæ, vltimique finis mei consequendi, profiteor me decretum istud firmum & stabile habiturum in omni uita, cupioque ut hoc meum scriptum offeratur omnipotenti Deo in die Iudicij extremo, tanquam huius decreti ratum testimonium: si verò contingeret ut illuso ab hoste humani generis, obliuioque propositi alia mihi mens aut cogitatio quocunque tempore ingereretur, volo ut ea mens aut cogitatio omnino nulla censeatur, nullarumque sit virium, quoniam nunc cum quieto pacatoque sim animo, mei perfectè compos, atque, uti confido in Dei gratia, sine vllò graui peccato aut pueruo motu & futuris periculis quod in me est prouidens, detestor, abhorreo, abrenuntio, abiuro, & execror, & omni quo possum modo refuto, atque reijcio talem mentem aut cogitationem; & ad finem vsque uitæ inclusuè ex intimis visceribus totaque anima desiderio ut maneat ea mens detestata, abiurata, execrata, atque reiecta. Quamuis etiam omnes Patres & Fratres imò & omnes Superiores desererent Societatem (quod confido nunquam futurum) & præter me nemo maneret, manerem solus, in eaque solus morerer: Et si Angelus de cælo descendens nuntiaret non esse manendum, si vel vnum tantum Superiorem

admiratio

da

perioiem

Superiorē haberem qui tanquam Superior diceret manendū, rejicerem Angelum, & sequerer iudicium Superioris: Idq̄ se iterum iterumque confirmo. Ad tentationem autem huiusmodi reprimendam, consilium optimum existimo, hunc diem præ oculis habere in quo firmissimis rationibus animoque rectissime constituto hoc decreui; optimum scilicet mihi esse, atque omnino necessarium vivere & mori in Societate Iesu. Sic statuo, omnia hæc cæteraque quæcunque proposita, intelligendo iuxta eiusdem Societatis constitutiones. Quanto autem flagrarit patiendi desiderio, quamque accuratè se ad aspera quæque subeunda parauerit, præter ea quæ commemorata sunt, ista demonstrant. "Qua, inquit, fronte, vel quibus oculis intueberis Christum Cruci affixum? Quo animo ad eius pedes te prosternes, vt beneficium tanti effusi sanguinis postules, nouamque gratiam, si exiguum aliquid aduersi ferre, aut proximi causa agere refugas? Si deinde vno denario vniuersus veniret mundus, nunquid teneretur amens qui denarium difficulter aut omnino non penderet? Quid igitur restitas! Aut quid auerfatis eum qui tibi quidpiam duri imponit? Quando vna tali mortificatione mercan potes Regnum cælorum; Quidni potius gratias agis, cum denariū tibi porrigat quo gloriam coëmas immortalē? Cum verò Deus vitam suam pro te dederit, omnium Angelorum vita pretiosiore, quid magnopere fecisse existimandus es si eius causa & amore vitam tuam offeras, quæ vmbra vitæ potius tenenda est esse quàm vita?) Hæc fuere *Southwelli* excelsæ sublimelque cogitationes, quibus cum diuinitus armatum instructumque intelligamus, nemo iure mirari poterit, eadem dextera ad Martyrij palmam euectam, quâ à teneris tam accensis desiderijs & conatibus inflammatum perspexerit: huiusmodi verò plura ex eius aduersarijs excerpere potuissent, si vitam mortemque per se illustrem, pluribus ornare necesse fuisset; videamus nunc porro, quâ luce constantiæ cæterarumque virtutum eodem anno Septentrio fuerit illustrata.

XXXIII. In eadem Norfolkien. sium Prouincia, honesta est & antiquitate illustris familia *VValpolorum*; Hac ortus *Henricus* Martyrij gloriam splendori suæ gentis adiunxit, primogenitus multarum prolium; parentibus natus quos cum multi nobilitate anteirent, vincit illi à nemine voluerunt excellentiâ Religionis & Christianæ pietatis. Cum lacte igitur hausit *Henricus* Catholicam fidem & morem innocentiam, quam grandior factus tanta ornauit moderatione, & prudentia, vt fratribus reliquis parentum loco fuerit: Tres maturè eductos è Patria ad Societatem suo deinde traxit exemplo; Quartum sub Rege Catholico militantem vidit. Post prima Latinitatis rudimenta missus Cantabrigiam, simul Philolophis audiendis, simul linguarum scientiæ quatuor annos impendit: Tum ad iuris municipalis cognitionem transfatus Londinum, vt erat acri ingenio, & Catholicæ fidei egregius cultor, quæstionibus quæ ab Hæreticis controuertuntur non minus operæ

C c

tribuit,

Desideriū
ardens patiendi.Henrici
VValpoli
natales &
educatio.